

[Albrechtsen]

fornuftigt politisk ved politiske virkemidler kan hindre krisen i at løbe løbsk.

Det er det spørgsmål, vi har rejst. Det er det spørgsmål, som er det fundamentale forsvarspolitiske problem i dette land, og det er det spørgsmål, som Folketingets største parti nægter at tage seriøst.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (for forslagene til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslagene henvises til forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af d.d. meddeler indenrigsministeren, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse for frikommunearbejdet.
(Redegørelse nr. R 7).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Skriftlig redegørelse:

Indenrigsministerens redegørelse af 13. november 1986 for frikommunearbejdet.
(Redegørelse nr. R 7).

Indenrigsministeren (Enggaard):

1. Frikommuneforsøget blev indledt i foråret 1985. Regeringen udpegede da de 22 kommuner og 5 amtskommuner, som deltager i forsøgsarbejdet, og i maj måned samme år vedtog Folketinget den første frikommunelov. Den fastlagde retsgrundlaget for forsøgsvirksomheden og angav det område,

hvor der kan holdes forsøg med lovgivningen om kommunale forhold.

Dette forsøgsområde blev meget væsentligt udvidet med den frikommunelov, som Tinget gennemførte i maj måned i år, stadfæstet som lov nr. 309 af 4. juni 1986.

I forbindelse med, at jeg nu fremsætter forslag til lov om en yderligere udvidelse af forsøgsområdet, har jeg fundet det rigtigt at give Folketinget en redegørelse for det hidtidige forløb i dette arbejde. Jeg vil også komme ind på et af perspektiverne i arbejdet, som det nu tegner sig set fra frikommunernes synsvinkel.

2. *Formålet* med frikommuneforsøgene er at give de kommuner, der deltager i arbejdet, mulighed for i videst mulig udstrækning at indrette deres styrelse og opgavevaretagelse efter de lokale forhold. Herved får Folketinget og regeringen et nyt grundlag for beslutninger om, hvordan lovgivningen om kommunernes opgaver og styrelse skal indrettes i fremtiden. Dette nye beslutningsgrundlag fremskaffer frikommunerne gennem de erfaringer, de indsamler ved forsøg med alternative opgaveløsninger og styreformer.

Frikommuneloven bestemmer, at borgerens retssikkerhed og sundhed ikke må antages ved forsøgene. Forsøg, hvis hovedformål er at gøre indgreb i løn- og ansættelsesforhold, kan heller ikke godkendes. Det samme gælder forsøg, der går imod den økonomiske politik, regeringen og Folketinget fører. Endelig er det en forudsætning, at forsøgene er udgiftsneutrale mellem stat og kommuner, ligesom det tilstræbes, at forsøgene er udgiftsneutrale mellem kommunerne indbyrdes. Men med disse reservationer står det i princippet frikommunerne åbent at indrette deres forsøg, som de selv finder hensigtsmæssigt.

Forsøgene vil derfor typisk indebære en effektivisering for den enkelte frikommune og dermed isoleret set give den en fordel, som dog må ses i sammenhæng med det ofte betydelige arbejde, den har haft med forberedelsen og administrationen af forsøget.

Over for Folketinget vil jeg imidlertid gerne fremhæve, at det væsentlige i hele arbejdet i og for sig ikke er de enkelte forsøg som sådanne. Det væsentlige er, at de giver Tinget og regeringen ny viden om, hvilke muligheder det kommunale selvstyre råder over. Dermed vil vi få et nyt grundlag for den politiske stillingtagen til, hvordan opgaveforde-